Dansând în ploaie

Dansând în ploaie

Motto:

"Viaţa nu înseamnă să supravieţuieşti unei furtuni, ci să şti să dansezi în ploaie".

O întrebare frecventă pe Google pare a fi: “Ce este dragostea?“... ei bine, cea mai frumoasă explicaţie am auzit-o cu câţiva ani în urmă de la o prietenă asistentă medicală.

Zilele astea ploioase mi-au reamintit povestea pe care astăzi m-am gândit să o împărtăşesc cu voi.

“Era o dimineaţă aglomerată la cabinet când, în jurul orei 08:30, intră un domn bătrân cu un deget bandajat. Îmi spune imediat că este foarte grăbit căci are o întâlnire fixată pentru ora 09:00. L-am invitat să se aşeze ştiind că avea să mai treacă cel puţin o jumătate de ora până să apară medicul. Îl observ cu câtă nerăbdare îşi priveşte ceasul la fiecare minut care trece.

Între timp mă gândesc că n-ar fi rău să-i desfac bandajul şi să văd despre ce este vorba. Rana nu pare a fi aşa de gravă... în aşteptarea medicului, mă decid să-i dezinfectez rana şi mă lansez într-o mică conversaţie. Îl întreb cât de urgentă este întâlnirea pe care o are şi dacă nu preferă să aştepte sosirea medicului pentru tratarea rănii. Îmi răspunde că trebuie să meargă neapărat la casa de bătrâni, aşa cum face de ani buni, ca să ia micul dejun cu soţia.

Politicoasă, îl întreb de sănătatea soţiei. Senin, bătrânul domn îmi povesteşte că soţia, bolnavă de Alzheimer, stă la casa de bătrâni de mai bine de 7 ani. Gândindu-mă că într-un moment de luciditate soţia putea fi agitată de întârzierea lui, mă grăbesc să-i tratez rana dar bătrânul îmi explică că ea nu-şi mai aduce aminte de 5 ani cine este el... şi-atunci îl intreb mirată: “şi dvs. vă duceţi zilnic ca să luaţi micul dejun împreună?“. Cu un surâs dulce şi o mângâiere pe mână, îmi răspunde: “E-adevarat că ea nu mai ştie cine sunt eu, dar eu ştiu bine cine este ea“.

Am rămas fără cuvinte şi un fior m-a străbătut în timp ce mă uitam la bătrânul care se îndepărta cu paşi grăbiţi. Mi-am înghiţit lacrimile spunându-mi în sinea mea:“Asta este dragostea, asta este ceea ce îmi doresc de la viaţă!... Căci, în fond, aşa este dragostea adevărată?!... nu neapărat fizică şi nici romantică în mod ideal. Să iubeşti înseamnă să accepţi ceea ce a fost, ceea ce este, ceea ce va fi şi ceea ce încă nu s-a întâmplat. Persoanele fericite şi împlinite nu sunt neapărat cele care au tot ce-i mai bun din fiecare lucru, ci acelea care ştiu să facă ce-i mai bun din tot ceea ce au”.

''Viaţa nu înseamnă să supravieţuieşti unei furtuni, ci să şti să dansezi în ploaie''.